

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/215/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213359
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3814213359.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, žalovaný E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom P. nad K. č. XX, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, a do 30.6.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, o zaplatenie 3.529,84 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, ktoré v konaní do 30.6.2016 vystupovalo, ako vedľajší účastník na strane žalovaného **n e p r i z n á v a** proti žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, ktoré v konaní vystupuje, ako osobitný subjekt na strane žalovaného **n e p r i z n á v a** proti žalobcovi právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie č. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 žalobou zo dňa 21.7.2014, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti žalovanému zaplatenia 3.529,84 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.6.2010 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bol jeho záväzok poskytnúť žalovanému celkovú sumu pôžičky 5.640,- eur, a záväzok žalovaného pôžičku splácať v pravidelných mesačných splátkach po 94,- eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami, preto ho listom zo dňa 23.7.2011 vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Ku dňu podania žaloby dlžné splátky neuhradil.

3. Dňa 1.10.2014 medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 ako postupníkom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX.

4. Na základe procesného návrhu postupníka zo dňa 25.11.2014 (došlo dňa 3.12.2014) Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 215/2015-31 zo dňa 7.7.2015 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila nová strana, a to spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803.

5. Dňa 13.8.2014 (došlo dňa 19.8.2014) do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778.

6. Podaním zo dňa 28.7.2015 žalovaný písomne tunajšiemu súdu oznámil, že so vstupom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778 do konania, ako vedľajšieho účastníka na jeho strane súhlasí.

7. Dňa 29.7.2015 žalobca podal námietku neprípustnosti vedľajšieho účasti na strane žalovaného. Dňa 16.9.2015 žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu písomne oznámil, že na uplatnenej námietke neprípustnosti vedľajšieho účasti netrvá.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe, prostredníctvom právneho zástupcu navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Ak dojednanie v bode 15.2 a 15.3 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXX vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči spoločnosti (veriteľovi) na tretiu osobu bez jej (spoločnosti) súhlasu a na druhej strane si spoločnosť vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči spoločnosti, a takéto dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 277/2012 zo dňa 28.5.2013. Zmluva o pôžičke č. 7074062, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pritom neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve uvedená ročná úroková sadzba vo výške 32,31% sa rovná výške ročnej percentuálnej miere nákladov, čo je potrebné považovať za zjavne nesprávne dojednanie ročnej úrokovej sadzby. Zo zmluvy nie je zrejmé, aká časť sumy mesačnej splátky sa pripisuje na istinu, a aká časť na úroky, resp. poplatky. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá je zhodná s výškou ročnej úrokovej sadzby, zjavne nezodpovedá skutočnej výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva je pritom vyhotovená drobným písmom, čo spôsobuje jej neprehľadnosť. Podľa bodu 3. žaloby dodávateľ poskytnutý úver zosplatnil dňa 23.7.2011. Pri zosplatnení postupom podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začala plynúť nie od zosplatnenia, ale v súlade s ustanovením § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka zročnosťou nesplnenej splátky. Pokiaľ právny predchodca žalobcu dlh zosplatnil v mesiaci júli 2011, musel vychádzať z nezaplatenia aspoň troch splátok pred júlom 2011, t. j. splátky splatné k 20.6.2011, k 20.5.2011 a k 20.4.2011, a premlčacia doba sa potom počíta od splatnosti splátky splatnej k 20.4.2011. Nakoľko žalobca žalobu na súd podal dňa 21.7.2014 a jeho nárok sa stal splatným pred 21.7.2014, je celý nárok premlčaný.

9. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 7C 215/2015-81 zo dňa 28.12.2015 žalobu zamietol, z dôvodu nedostatku aktívnej legítimácie na strane žalobcu a z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že zmluvná podmienka, ktorá umožňuje postúpiť práva iba jednej zmluvnej strane - dodávateľovi je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. v znení platnom ku dňu 15.6.2010, § 3 ods. 1, § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka) neplatná, lebo porušuje právo spotrebiteľa (žalovaného). Takáto (neplatná) zmluvná podmienka, obsiahnutá v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, resp. v jej neoddeliteľnej súčasť (Všeobecných obchodných podmienkach) následne vyúsťuje do absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom. Neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou (jej neoddeliteľnej súčasť) dohodnutej podmienky medzi úverovým veriteľom a úverovým dlžníkom. Súď ďalej uviedol, že trojročná premlčacia doba, v dôsledku zosplatnenia, uplynula splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú veriteľ využil právo na zosplatnenie, a ktorá uplynula v mesiaci apríl 2011. Pokiaľ žalobca žalobu podal dňa 21.7.2014, tak ju podal po uplynutí premlčacej doby.

10. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 6Co 223/2016-110 zo dňa 13.9.2016 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že v prejednávanej veci bol založený spotrebiteľský právny vzťah Zmluvou o pôžičke zo dňa 15.6.2010, ktorý sa spravuje príslušnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. a všeobecnou úpravou spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Prípadné nároky žalovaného proti žalobcovi by mohli vzniknúť ako nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za situácie, ak by plnil žalobcovi viac, než by podľa zákona mal plniť. Išlo by napríklad o situáciu, ak po teste zákonnosti predmetnej zmluvy by súd zistil, že žalobcovi by prináležalo iba to, čo žalovanému poskytol (sumu pôžičky), avšak žalovaný by mu uhradil viac. Odvolací súd ďalej uviedol, že podľa príslušnej právnej úpravy spotrebiteľského úveru, pri prípadnej pohľadávke žalovaného proti žalobcovi, by nebolo možné vychádzať zo zmluvy, ale išlo by o záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, teda o nárok na plnenie pohľadávky z iného právneho vzťahu a nie z pôvodnej zmluvy, ktorej súčasťou je aj dojednanie v bode 15.3 Všeobecných obchodných podmienok. To znamená, že dojednania v zmluve o pôžičke, vrátane dojednaní o postúpení pohľadávky, už nemôžu dopadať na právny vzťah z bezdôvodného obohatenia. Za týchto okolností, prípadná pohľadávka žalovaného, ktorú by mohol postúpiť zo zmluvy o pôžičke, javí sa ako nereálna, a preto nemožno dospieť k záveru, že dojednanie v zmysle zmluvy o pôžičke v bode 15.3 Všeobecných obchodných podmienok poškodzuje spotrebiteľa tým, že mu neumožňuje postúpiť svoju pohľadávku bez súhlasu dodávateľa, a preto je z tohto aspektu neplatné, a že neplatné je potom aj postúpenie pohľadávky veriteľa na žalobcu. Odvolací súd sa tiež nestotožnil s posúdením premlčania uplatneného nároku okresným súdom. Uviedol, že primárne bolo jeho povinnosťou, keď považoval listinu pôvodného veriteľa zo dňa 23.7.2011 za uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, zaoberať sa tým, či boli kumulatívne splnené zákonné predpoklady na uplatnenie tohto práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ďalej, či existovala dohoda o možnosti tzv. zosplatnenia. Uvedené zistenia majú význam z hľadiska posudzovania námietky premlčania nároku. V čase podania žaloby dňa 21.7.2014, v prípade ak zosplatnenie nebolo platné, ešte nebol splatný celý dlh žalobcu, keďže dlh mal byť uhradený v júni 2015, a preto premlčanie dopadalo iba na jednotlivé splátky podľa § 101 Občianskeho zákonníka, teda samostatne, keďže žalobca ako veriteľ mohol požiadať žalovaného o splnenie už prvej splátky a poslednej splátky až v júni 2015. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o začiatok behu premlčacej doby, zásadne sa vychádza z toho, že možnosť uplatniť nárok na súde nastáva práve splatnosťou dlhu. Avšak v prípade, že splatnosť dlhu nebola dohodnutá, ani inak určená, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, keď vznikol dlh. Ak v zmluve nebolo dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (strata výhody splátok), je potrebné posudzovať zánik záväzku, v dôsledku premlčania pri každej splátke jednotlivito. Okresný súd neposudzoval námietku žalovaného z uvedených aspektov, t. j., či medzi zmluvnými stranami existovala dohoda o strate výhody splátok a v prípade kladného zistenia, či pri uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd uviedol, že v prípade, ak budú kladné zistenia podľa bodu 36., potrebné bude posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby pri jednotlivých splátkach do tzv. zosplatnenia a premlčania zvyšného dlhu od splatnosti splátky, v dôsledku ktorej žalobca uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak nebudú zistené právne významné skutočnosti podľa bodu 36., potrebné bude posudzovať premlčanie pri každej jednotlivéj splátke.

12. Žalovaný v podaní zo dňa 1.11.2016, predloženom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že nad rámec doterajšej argumentácie dáva do pozornosti, že je nevyhnutné primárne sa zaoberať absolútnou neplatnosťou predmetnej zmluvy a s ňou súvisiacou otázkou premlčania. Absolútnu neplatnosť je pritom možné vyvodiť na základe toho, že: 1/ k jej uzavretiu nedošlo v zmysle princípov platných pre občianskoprávne vzťahy pri uzatváraní zmlúv (rozpor s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), 2/ zmluva je neurčitá (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 44 ods. 2 uvedeného zákona vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (t. j. súhlas s návrhom) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje zmenu (výhrady, dodatky, zmeny...) považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku a za splnenia podmienok v § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za nový návrh so zmeneným obsahom. Zo zmluvy o pôžičke je zrejmé, že mal (žalovaný) vyplniť všetky časti zmluvy o pôžičke, okrem bodu VII. „Schválená výška pôžičky (nevypĺňa sa)“. Bod V. zmluvy o pôžičke „Údaje k požadovanej pôžičke“ je nutné považovať za návrh zmluvy. S uvedenou časťou bol oboznámený, pričom dňa 11.6.2010 vyplnil jemu dostupné údaje. Poukázal na to, ktoré položky (a ich obsah) boli uvedené v bode V. (návrh zmluvy), a ktoré vyplnil: žiadaná výška pôžičky: 3.000,- eur, doba splácania: 60 mesiacov. Bod VII. zmluvy o pôžičke doplnil právny

predchodca žalobcu dňa 15.6.2010, avšak v predmetnej časti, ktorú považuje (žalovaný) za prijatie návrhu boli uvedené nové údaje, resp. údaje zmenené oproti tomu ako boli uvedené v bode V. zmluvy. Uviedol, že do pozornosti dáva údaje v bode VII. pri nasledovných položkách: splátka: 94,- eur, celková suma pôžičky: 5.640,- eur, počet splátok: 60, termín konečnej splatnosti: 20.6.2015, celkové náklady spotrebiteľa: 2.640,- eur, ročná úroková sadzba: 32,31%, RPMN 32,31%, priemerná hodnota RPMN 20,72%. Jednostranný úkon: návrh zmluvy z jeho strany a jednostranný úkon: prijatie návrhu zo strany pôvodného veriteľa, nie sú zhodné. Zo strany právneho predchodcu žalobcu pri prijímaní návrhu došlo k zmenám a k doplneniam v údajoch v porovnaní s údajmi uvedenými v jeho (žalovaného) návrhu. V opísanom štádiu kontraktčného procesu je potrebné mať na zreteli, že reálne bol (žalovaný) dňa 11.6.2010 oboznámený iba so zmluvným formulárom. Následne došlo dňa 15.6.2010 k doplneniu nových (zásadne dôležitých) údajov (napr. RPMN, ročná úroková sadzba, konečná splatnosť). Tieto - príkladmo uvedené údaje v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere mu neboli známe, hoci zmluva ich podľa v tom čase platného a účinného zák. č. 129/2010 Z. z. mala obsahovať. Konanie právneho predchodcu žalobcu, vzhľadom na vyššie uvedené, nie je možné považovať za prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale za nový návrh. Nakoľko pre uzatvorenie zmluvy o pôžičke je obligatórne stanovená písomná forma a z jeho strany nedošlo k písomnému prijatiu nového návrhu pôvodného veriteľa, má za to, že k platnému uzatvoreniu úverovej zmluvy nedošlo, keďže nebola dodržaná zákonom určená forma. Zmluva o pôžičke č. 7074062 je neplatným právnym úkonom pre nedodržanie písomnej formy (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nad rámec uvedenej argumentácie ďalej poukázal na to, že v predmetnej zmluve je neurčitá základná náležitosť zmluvy: výška poskytnutej pôžičky. Z údajov uvedených v Zmluve o pôžičke č. 7074062 v bode VII.: „Celková suma pôžičky“, „Schválená výška pôžičky“, nie je možné jednoznačne určiť, ktoré z týchto slovných spojení má určovať, aká suma reálne má byť dlžníkovi poskytnutá. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého dodávateľ nesmie spotrebiteľa klamať, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojsmyšelné údaje alebo zamlčať údaje o nákupných podmienkach. Absencia podstatnej zmluvnej náležitosti (údaj o výške poskytnutej pôžičky) bezprostredne spôsobuje nedostatok obligatórnej písomnej formy zmluvy. Neplatnosť, vyvolaná neurčitosťou tohto právneho úkonu, je pritom objektívne preukázaná obsahom Zmluvy o pôžičke č. 7074062. Nárok žalobcu je potrebné kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehote.

13. Podaním zo dňa 1.11.2016 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu písomne oznámil, že súhlasí s pribratím do konania, ako osobitného subjektu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legiónárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778.

14. Okresný súd Previdza uznesením č. k. 7C 215/2015-129 zo dňa 16.12.2016 pribral do konania, ako osobitný subjekt na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legiónárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778.

15. Žalobca v podaní zo dňa 8.2.2017, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že predmetná zmluva o pôžičke bola uzavretá platne, nakoľko nedošlo k vade kontraktčného procesu. Za návrh na uzavretie zmluvy treba považovať podpísanie žiadosti žalovaným a jej odoslanie na adresu veriteľa. Pôvodný veriteľ v plnej miere akceptoval návrh a schválil úver v požadovanej výške a na požadovaný čas, a teda nezmenil obsah návrhu na uzavretie zmluvy. Do pozornosti dal tú skutočnosť, že podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky sú vytlačené na jej druhej strane. Poukázal na čl. 12.1 a čl. 12.2 Všeobecných obchodných podmienok a § 44 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou pravidelnej mesačnej splátky v marci 2011, o čom bol pôvodným veriteľom informovaný upomienkami zo dňa 10.4.2011 a zo dňa 28.4.2011. Súčasne bol upozornený, že v prípade, ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok, pristúpi k vymáhaniu celej sumy poskytnutého úveru. Nakoľko žalovaný omeškané splátky neuhradil, pôvodný veriteľ listom zo dňa 23.7.2011 s názvom „predžalobná upomienka“, vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku ku dňu 12.8.2011.

16. Žalovaný v podaní zo dňa 24.2.2017, predloženom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že mu nie je zrejmé na základe čoho žalobca dospel k záveru, že pôvodný veriteľ v plnej miere akceptoval návrh a schválil úver v požadovanej výške a na požadovaný čas, a teda nezmenil obsah návrhu zmluvy, keď opak je preukázaný obsahom predmetnej zmluvy. Žalobca sa snaží na zmluvu aplikovať nesprávne zákonné ustanovenie (§ 44 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka). Zo Zmluvy o pôžičke č. 7074062 jednoznačne vyplýva, že právny predchodca žalobcu doplnil nad rámec „údaju o výške pôžičky“ a „údaju

o dobe trvania zmluvy“ aj ďalšie údaje, ktoré priamo modifikujú a dopĺňajú obsah zmluvy. Správnym ustanovením, ktoré je podľa logiky veci potrebné v prejednávanej veci aplikovať je § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka. Má za to, že pri uzatváraní zmluvy nedošlo k určitému dojednaniu podstatných náležitostí, z dôvodu zjavnej rozdielnosti údajov vymedzujúcich obsah zmluvy, t. j. Zmluvu o pôžičke č. 7074062 možno považovať za neurčitú. Z týchto dôvodov súčasne nemohlo dôjsť ani k dodržaniu obligatórne stanovenej písomnej formy.

17. Okresný súd Prievdza uznesením č. k. 7C 215/2015-177 zo dňa 10.5.2017 nepribral do konania, ako osobitný subjekt na strane žalovaného Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie č. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962.

18. Súd vo veci vykonal dokazovanie (a to i postupom podľa § 295 Civilného sporového poriadku) výsluchom žalovaného, oboznámením sa so Zmluvou o pôžičke č. 7074062, s Podmienkami k Zmluve o poskytnutí pôžičky, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, s predžalobnou upomienkou zo dňa 23.7.2011, s prehľadom splátok a úhrad, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.10.2014 a s jej Prílohou, s listom zo dňa 6.2.2017, s upomienkou zo dňa 10.4.2011, s poslednou výzvou k omeškaným úhradám zo dňa 28.4.2011, so splátkovým kalendárom.

19. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

20. V Zmluve o pôžičke č. 7074062 ako klient je označený žalovaný. V bode V.: Údaje o požadovanej pôžičke, je uvedená žiadaná výška rýchlej pôžičky 3.000,- eur a doba splácania 60 mesiacov. V bode VII.: Schválená výška pôžičky (nevypĺňa sa) je uvedená: schválená výška pôžičky 3.000,- eur, celková suma pôžičky 5.640,- eur, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti 20.6.2015, splátka 94,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 2.640,- eur, ročná úroková sadzba 32,31%, RPMN 32,31%, priemerná hodnota RPMN 20,72%. Podľa bodu XI. Vyhlásenie zmluvných strán, riadnym vyplnením a podpísaním tejto zmluvy všetkými zmluvnými stranami uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. s klientom zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky. Na zmluve pri dátume 11.6.2010 sa nachádza podpis žalovaného a pri dátume 15.6.2010 podpis zástupcu veriteľa.

21. Podľa čl. 1.1 (Definície) Všeobecných obchodných podmienok, pôžička znamená spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej klientovi spoločnosťou. Zmluva znamená zmluvu uzatvorenú medzi klientom a spoločnosťou, ktorej predmetom je poskytnutie služby.

22. Podľa čl. 4.1 (Zmluva) Všeobecných obchodných podmienok, klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačive.

23. Podľa čl. 15.11 Všeobecných obchodných podmienok, pokiaľ nie je v zmluve výslovne uvedené inak, zmluva sa stáva účinnou dňom jej podpísania posledným účastníkom zmluvného vzťahu.

24. Žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu na určenom termíne pojednávania sa pridržiaval písomných prednesov vo veci. Zmluvu o pôžičke č. 7074062 považoval za platne uzavretý právny úkon. Uviedol, že žalovaný žiadal o poskytnutie pôžičky vo výške 3.000,- eur s dobou splatnosti 60 mesiacov, čo pôvodný veriteľ akceptoval. Svoj záväzok si riadne a včas neplnil a bol vyzvaný na úhradu dlžných súm. Na výzvy nereagoval, preto jeho (žalobcu) právny predchodca úver zosplátnil.

25. Žalovaný a osobitný subjekt, prostredníctvom právneho zástupcu na určenom termíne pojednávania uviedli, že sa pridržiavajú písomných prednesov vo veci. Zmluva o pôžičke č. 7074062 je neplatným právnym úkonom. Z tlačiva: Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky vyplýva, že vopred pripravené kolónky boli vypísané ručným písmom, pričom bod VII. bol vypísaný až dodatočne, ako schválenie žiadosti žalovaného. Pre uzavretie zmluvy o pôžičke je obligatórne stanovená písomná forma a zo strany žalovaného nedošlo k písomnému prijatiu nového návrhu právneho predchodcu žalobcu. Nárok žalobcu je potrebné kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný uplatnil námietku premlčania uplatneného nároku.

26. Z výsluchu žalovaného vyplýva, že právnemu predchodcovi žalobcu navrhoval uzavretie zmluvy, predmetom ktorej bude poskytnutie pôžičky 3.000,- eur. S odstupom času, a to niekoľkých dní po dátume 11.6.2010 mu veriteľ oznámil, že pôžička, o ktorú žiadal bola schválená. Podmienky k Zmluve o pôžičke

boli vyhotovené drobným písmom, pričom nemal časový priestor sa s nimi bližšie oboznámiť. Aký je rozdiel v slovných spojeniach „Celková suma pôžičky“ a „Schválená výška pôžičky“, v čase podpisu dňa 11.6.2010, nevedel.

27. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

28. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že právny názor odvolacieho súdu je pre súd prvej inštancie záväzný.

29. Vo výnimočných prípadoch sa však princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu nemusí uplatniť. Pôjde najmä o situácie, ak v dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd, už jeho právny názor nie je možné rešpektovať, pretože je napríklad potrebné aplikovať inú právnu normu (porovnaj s. 1309 Veľké Komentáre Števček-Ficová-Baricová-Mesiarkinová-Bajánková-Tomašovič a kol. Civilný sporový poriadok).

30. Po rozhodnutí Krajského súdu Trenčín uznesením č. k. 6Co 223/2016-110 zo dňa 13.9.2016, žalovaný zmenil (doplnil) skutkové tvrdenia s tým, že k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, lebo nebola dodržaná zákonom stanovená forma, že predmetný právny úkon je neurčitý. V dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd, už jeho právny názor tunajší súd nemohol rešpektovať, lebo je potrebné aplikovať i inú právnu normu.

31. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 11.6.2010 aj ku dňu 15.6.2010, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

32. Podľa § 37 citovaného zákona neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 43c citovaného zákona, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

34. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá citovaného zákona zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

35. Podľa § 44 ods. 2 veta prvá citovaného zákona prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

36. Podľa § 46 ods. 1 citovaného zákona písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

37. Podľa § 40 ods. 1 citovaného zákona, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

38. Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

39. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 11.6.2010 aj ku dňu 15.6.2010 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

40. Žalobca predmetom súdneho konania urobil nárok o zaplatenie sumy 3.529,84 eur s príslušenstvom s tým, že predstavuje nesplatenú sumu úveru.

41. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozsudku, podľa čl. 4.1 Všeobecných obchodných podmienok, klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačive.

42. Vznik zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované a obsahovo sa zhodujúce. Uzavretie zmluvy spravidla prebieha tak, že po prejave vôle jednej strany, ktorá chce uzavrieť určitú zmluvu, prejaví druhá strana vzájomným úkonom svoj súhlas.

43. Dňa 11.6.2010 žalovaný podpísal formulárovú žiadosť, ktorá je návrhom na uzavretie Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX.

44. Forma právneho úkonu je oproti obsahu, spôsobom vyjadrenia prejavu vôle. Z tohto hľadiska musí mať každý právny úkon nejakú formu.

45. Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy v niektorých prípadoch vyžadujú, aby sa právny úkon urobil len v určitej forme, napr. len písomne (§ 46). V takom prípade ide o zákonnú (obligatórnu) formu právneho úkonu, od ktorej sa účastníci zmluvy nemôžu odchýliť.

46. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 11.6.2010 aj ku dňu 15.6.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

47. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia, či iné zmeny, považuje sa odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za splnenia podmienok uvedených v § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka za nový návrh, so zmeneným obsahom. Občiansky zákonník teda v súvislosti s rozsahom prijatia návrhu na uzavretie zmluvy, vychádza z princípu: akceptácia musí byť zrkadlovým odrazom návrhu.

48. Zo Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 (z formulárovej žiadosti) jednoznačne vyplýva, že klient (dlžník) mal vyplniť jednotlivé body, okrem bodu VII.

49. Žalovaný predložil právnemu predchodcovi žalobcu formulárovú žiadosť o poskytnutie pôžičky (podľa čl. 1.1 Všeobecných obchodných podmienok, pôžička znamená spotrebiteľský úver), t. j. v súlade s ustanovením § 43a Občianskeho zákonníka dal návrh na uzavretie zmluvy veriteľovi. S poukazom na ustanovenie § 44 by zmluva bola uzavretá okamihom prijatia jej návrhu právny predchodcom žalobcu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje modifikácie, považuje sa v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalovaným). Pokiaľ ide o Podmienky k Zmluve o poskytnutí pôžičky, nie sú žalovaným podpísané. Sú pritom vyhotovené takmer nečitateľným, drobným písmom, a sú v nich uvedené len niektoré údaje, ktoré žalobca doplnil do bodu VII. zmluvy.

50. Právny predchodca žalobcu v bode VII. Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 uviedol i iné údaje oproti návrhu z bodu V., a to: celková suma pôžičky: 5.640,- eur, termín konečnej splatnosti 20.6.2015, ročná úroková sadzba: 32,31%, splátka: 94,- eur, RPMN: 32,31%, priemerná hodnota RPMN: 20,72%, celkové náklady spotrebiteľa: 2.640,- eur. Tlačivo: Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 podpísal dňa 15.6.2010.

51. Konanie právneho predchodcu žalobcu nie je, s poukazom na vyššie uvedené zistenia, možné považovať za prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale za nový návrh.

52. V konaní nebolo žalobcom preukázané, že by návrh jeho právneho predchodcu vyplnený v bode VII. bol totožný so žiadosťou žalovaného (z bodu V.), resp. že by takýto nový návrh žalovaný (ako dlžník) prijal, a to písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu žalovaného právny predchodcom žalobcu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník (žalovaný) ho mal možnosť prijať alebo neprijať. Keďže nedošlo k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 v písomnej forme, Občiansky zákonník nedodržanie tejto formy v ustanovení § 40 ods. 1 postihuje

absolútnou neplatnosťou. Je pravdou, že v ustanovení § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 11.6.2010 a ku dňu 15.6.2010 je uvedené, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva nemá písomnú formu a tiež, ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného ustanovenia zo slovného spojenia: „ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu“, podľa názoru súdu je možné vyvodiť, že sa nejedná o situácie uzavretia tých spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú zmluvnými stranami uzatvárané v písomnej forme, pričom k prijatiu návrhu nedôjde v celosti, ale odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu obsahu, čím zanikne pôvodný návrh a odpoveď na návrh sa považuje za nový návrh so zmeneným obsahom, ktorý však druhou stranou (t. j. tým, kto adresoval pôvodný návrh) nie je prijatý, ale o situácie, keď zmluvné strany prejavujú vôľu (prezentujú ju navonok) iným výslovným spôsobom než písomne, a to prostredníctvom hovorenej reči (ústne), technickými prostriedkami, konkludentne, atď., a pritom prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (Zmluvy o pôžičke) bez zmien a doplnkov došlo ku zmluvnému konsenzu. V prejednávanej veci, pri posudzovaní otázky platnosti predmetnej zmluvy nebolo zistené, že by išlo o takúto situáciu, t. j. k uzavretiu Zmluvy iným výslovným spôsobom, než písomne. Z ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 11.6.2010, ale ani ku dňu 15.6.2010 pritom nie je možné vyvodiť, že by úmyslom zákonodarcu bolo to, že má ísť i o situácie, ak je zmluva uzatváraná v písomnej forme, absolútne neplatná.

53. Ako to už bolo uvedené, keďže nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme, Občiansky zákonník nedodržanie tejto formy v ustanovení § 40 ods. 1 postihuje absolútnou neplatnosťou. Z uvedeného vyplýva, že Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 je neplatným právnym úkonom pre nedodržanie písomnej formy v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neplatným právnym úkonom nie je preto, že v nej je nesprávne uvedený alebo neuvedený niektorý zákonom požadovaný údaj (čo by malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru), ale preto, že sa nestretli písomné prejavy vôle oboch účastníkov predmetnej zmluvy, keďže právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neboli podpísané tie isté zmluvné podmienky. Na zmluve je podpis žalovaného zo dňa 11.6.2010, nie aj zo dňa 15.6.2010 (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 4Co 229/2016 v obdobnej veci).

54. Žalobca v priebehu konania poukazoval na ustanovenie § 44 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

55. Uvedené ustanovenie na prejednávajúcu vec nie je možné aplikovať. Z bodu VII. zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalovaný doplnil (nie vymedzil obsah navrhovanej zmluvy inými slovami) nad rámec „údaju o výške pôžičky“ a „údaju o dobe trvania zmluvy“ aj ďalšie údaje, ktoré priamo modifikujú a dopĺňajú obsah zmluvy.

56. Napriek vyššie uvedenému právnemu názoru (že nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme, a preto je absolútne neplatným právnym úkonom), súd poukazuje na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

57. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, podľa čl. 1.1 Všeobecných obchodných podmienok pôžička znamená spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej klientovi spoločnosťou.

58. V zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť dostatočne určito a nepochybné dohodnuté množstvo peňažných prostriedkov, ktoré poskytuje dodávateľ spotrebiteľovi.

59. V listine: Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7074062 sú dva údaje: schválená výška pôžičky 3.000,- eur, celková suma pôžičky 5.640,- eur. Z ďalšieho obsahu zmluvy konkretizácia týchto pojmov zrejme nie je, a ani nie je vysvetlený prípadný rozdiel medzi nimi. V čl. 1.1 Všeobecných obchodných podmienok, pojem celková suma pôžičky je definovaný ako súčet všetkých splátok dohodnutých medzi klientom a spoločnosťou v zmluve. U oboch údajov: schválená výška pôžičky a celková suma pôžičky, ale ide o uvedenie sumy, ktorá mala byť poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke dlžníkovi. V tomto smere je však zmluva neurčitá, keďže z nej jednoznačne nevyplýva, aká suma peňažných prostriedkov bola dlžníkovi skutočne poskytnutá. V žalobe pôvodný veriteľ pritom uviedol, že žalovanému poskytol

celkovú sumu pôžičky 5.640,- eur. Slovo: poskytol pritom znamená, že túto sumu mal dať žalovanému k dispozícii, čo však skutočnosť nezodpovedá.

60. V predmetnej zmluve je neurčito vyjadrená základná náležitosť zmluvy o pôžičke: výška poskytnutej pôžičky, čo má za následok jej neplatnosť (porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č. k. 14C 146/2015, č. k. 14Csp 53/2016, č. k. 13Csp 7/2016, Krajského súdu Trenčín č. k. 19Co 33/2016).

61. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

62. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

63. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

64. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie nevznikol). Jeho obsahom je, aby ten, kto sa obohatil z niektorých dôvodov uvedených v zákone, obohatenie vydal naspäť tomu, na úkor koho k obohateniu došlo.

65. Bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter a vzťahuje sa na prípady, ktoré nemožno podriaďiť pod inú právnu normu.

66. V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu je vznik bezdôvodného obohatenia založený na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu, je neplatný. Predpokladom úspešného uplatnenia nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia získaného z neplatného právneho úkonu je predchádzajúce vyriešenie otázky, či išlo o neplatný právny úkon.

67. Plnenie, ktoré žalobca v postavení dodávateľa poskytol žalovanému v postavení spotrebiteľa z neplatného právneho úkonu, zakladá na strane žalobcu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

68. Podľa § 100 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110).

69. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

70. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania.

71. Žalovaný uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu.

72. Zákon č. 102/2014 Z. z. stanovil, že v prípade spotrebiteľských vzťahov sa prednostne použijú predpisy Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť predpisy Obchodného zákonníka (§ 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka).

73. Uvedená právna úprava je svojím charakterom procesným pokynom pre súd (pojem: „použijú“).

74. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná, a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby.

75. Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. K splneniu predpokladov pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) potom nemôže dôjsť

predtým, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Subjektívna premlčacia doba, preto môže začať plynúť najskôr so začiatkom objektívnej lehoty.

76. Súd premlčanie práva v predmetnej veci posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

77. Medzi subjektívnou a objektívnou premlčacou dobou je taký vzájomný vzťah, že pokiaľ by aj bola zachovaná subjektívna premlčacia doba, ale uplynula by objektívna premlčacia doba, súd veriteľovi právo neprizná (podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. súd z úradnej povinnosti prihliadne na premlčanie práva).

78. Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor.

79. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne (fakticky) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Okamihom, od ktorého sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby odvíja, je teda okamih vzniku zodpovednostného vzťahu z bezdôvodného obohatenia a to bez zreteľa na to, či oprávnený subjekt o svojom práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vedel, alebo nie.

80. V prejednávannej veci ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, t. j. právny úkon je neplatný od začiatku: od 15.6.2010. Premlčacia doba (objektívna) na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 15.6.2013. Žalobca si nárok na súde uplatnil až dňa 21.7.2014, teda po uplynutí premlčacej doby. Preto súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Na prejednanú vec pritom nie je možné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože sa týka vzájomných záväzkov vydania bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, keď na jednej strane stojí právo, ktoré sa premlčí (napr. právo na peňažné plnenie) a na druhej strane nepremlčateľné právo (vlastnícke právo).

81. Súd žalobu zamietol z dôvodu uplatnenej námietky premlčania, preto už neprijateľnosť zmluvných podmienok, atď. neposudzoval.

82. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

84. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

86. Vychádzajúc z výkladu Ústavy Slovenskej republiky a zákona o ochrane spotrebiteľa o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom (do 30.6.2016) bola aj účasť vedľajšieho účastníka, je opodstatnený záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní právo na súdnu ochranu, má právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom.

87. Orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť stranám, subjektom konania nebrániť, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II.ÚS 78/2003 z 9.9.2004). Právo na právnu pomoc sa priznáva „za podmienok ustanovených zákonom“, ktoré slovné spojenie implikuje viacero možných variant pri jeho interpretácii. Jednou z nich, podľa názoru súdu je, že pokiaľ zákon výslovne ustanovuje, že strana sporu môže mať právneho zástupcu, tak vo vzťahu k združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako osobitného subjektu podľa § 95 Civilného sporového poriadku, to znamená, že ak osobitný subjekt je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana (§ 95 ods. 2), potom má právo byť zastúpený advokátom v prípadoch, v ktorých právnu pomoc potrebuje. V súčasnosti neexistuje žiadny právny

podklad, ktorý by oprávňoval vylúčiť osobitný subjekt z realizácie ústavou garantovaného základného práva na právnu pomoc.

88. Trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom (do 30.6.2016) a osobitným subjektom (po 1.7.2016), i keď majú právo na poskytnutie právnej pomoci advokátom, ale nemožno považovať za účelne vynaložené, lebo boli vynaložené za identickú právnu službu poskytnutú zároveň žalovanému a i im (vedľajšiemu účastníkovi a osobitnému subjektu). Vedľajšiemu účastníkovi a aj osobitnému subjektu sa jej tak dostávalo za situácie, keď žalovaný už mal identickú právnu pomoc zabezpečenú prostredníctvom jeho zástupcu JUDr. Andreja Cífru. Súd, preto žalovanému proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vedľajšiemu účastníkovi (do 30.6.2016) a osobitnému subjektu (po 1.7.2016) náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.